

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 1293

Warszawa, 29 listopada 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Bolesława Borysiuka.

(-) Mieczysław Aszkiełowicz; (-) Jan Bednarek; (-) Renata Beger;
(-) Bolesław Borysiuk; (-) Alfred Budner; (-) Hubert Costa; (-) Krzysztof Filipek; (-) Andrzej Grzesik; (-) Alina Gut; (-) Danuta Hojarska;
(-) Edward Józef Kiedos; (-) Lech Kuropatwiński; (-) Andrzej Lepper;
(-) Czesław Litwin; (-) Jan Łączny; (-) Stanisław Łyżwiński; (-) Janusz Maksymiuk; (-) Rajmund Moric; (-) Adam Ołdakowski; (-) Marzena Paduch;
(-) Mateusz Piskorski; (-) Renata Rochnowska; (-) Wojciech Romaniuk;
(-) Krzysztof Sikora; (-) Grzegorz Skwierczyński; (-) Waldemar Starosta;
(-) Leszek Sułek; (-) Lech Szymańczyk; (-) Grażyna Tyszko; (-) Regina Wasilewska-Kita; (-) Zenon Wiśniewski; (-) Genowefa Wiśniowska;
(-) Lech Woszczerowicz; (-) Jerzy Zawisza; (-) Maria Zbyrowska.

USTAWA

z dnia 2006 r.

o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw

Art. 1 W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001, ze zm.), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatowym z Funduszu Pracy 7% kwoty ze środków Funduszu Pracy **wykorzystanych w roku poprzednim poprzez starostę na realizację** programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej **z przeznaczeniem na finansowanie kosztów zatrudnienia pracowników powiatowego urzędu pracy.**”

2) w art. 9 ust. 5 uzyskuje brzmienie:

„5. Starosta powołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Starosta odwołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy po uzyskaniu zgody powiatowej rady zatrudnienia wyrażonej większością co najmniej 2/3 składu rady. **Brak**

takiej zgody powoduje bezskuteczność odwołania. Zgoda powiatowej rady zatrudnienia nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i 53 Kodeksu pracy. Dyrektorem powiatowego urzędu pracy może być wyłącznie osoba spełniająca warunki określone w ustawie.”

3) w art. 23 ust. 2 i ust. 3 uzyskują brzmienie:

„2. W skład wojewódzkiej rady zatrudnienia wchodzi do 20 osób powoływanych przez marszałka województwa spośród przedstawicieli wojewody i działających na terenie województwa:

- 1) wojewódzkich struktur każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych,
- 2) wojewódzkich struktur każdej organizacji pracodawców reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych,
- 3) społeczno – zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych.
- 4) (uchylony)
- 5) organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy,
- 6) przedstawicieli nauki - delegowanych przez Komitet Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk oraz przedstawiciel wojewody.

3. W skład powiatowej rady zatrudnienia wchodzi do 16 osób powoływanych przez starostę spośród działających na terenie powiatu:

- 1) terenowych struktur każdej reprezentatywnej organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych;
- 2) terenowych struktur każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno –Gospodarczych;
- 3) społeczno – zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych;
- 4) jednostek samorządu terytorialnego
- 5) organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy

4. w art. 23 ust. 5 pkt. 2 uzyskuje brzmienie:

2) z inicjatywy odpowiedniego ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa oraz starosty, po zasięgnięciu wiążącej opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady.

5) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„W stosunku do:

1. bezrobotnych do 25 roku życia,
2. bezrobotnych długotrwale,
3. bezrobotnych powyżej 50 roku życia,
4. bezrobotnych bez kwalifikacji,
5. bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 7 roku życia
6. bezrobotnych niepełnosprawnych
7. **innych osób będących w szczególnej sytuacji na lokalnym rynku pracy** – mogą być dodatkowo stosowane działania określone w art. 50 – 61

6) w art. 100 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 91 pkt 1 i 2, **może być przyznany** dodatek na wynagrodzenie uzależniony od stopnia posiadania licencji i doskonalenia kwalifikacji zawodowych oraz jakości wykonywanej pracy.
2. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 91 pkt 3-6, **może być przyznany** dodatek do wynagrodzenia uzależniony od posiadanego przygotowania zawodowego, doskonalenia kwalifikacji zawodowych oraz jakości wykonywanej pracy

7) w art. 109 skreśla się ust. 8

8) w art. 109 wprowadza się ust. 3a w brzmieniu:

3a. Minister właściwy do spraw pracy ustala i przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy powiatów, według algorytmu, o którym mowa w ust. 2 kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej.

9) art. 109 a uzyskuje brzmienie:

Art. 109 a. 1. Koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 9, nie mogą przekroczyć **dziesięciokrotności wynagrodzenia za pracę na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.**

2. Łączna kwota przeznaczona na koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 38, w okresie kolejnych trzech lat nie może **przekroczyć iloczynu dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz przeciętnej liczby zatrudnionych w urzędzie w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.**

3. Koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 6, nie mogą przekroczyć pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.

Art. 2 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Łagodzenie skutków bezrobocia, promocja zatrudnienia, aktywizacja zawodowa to priorytety, które określa Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Przedkładana nowela ustawy w pełni zachowuje zadania ustawy pierwotnej, jednakże w sposób bardziej precyzyjny nawiązuje do potrzeb publicznych służb zatrudnienia oraz skuteczniej diagnozuje aktualne potrzeby rynku pracy. Nowela ustawy, która została opracowana przy udziale wszystkich Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy jest projektem innym niż projekt rządowy, jednakże nie jest z nim rozbieżny.

Projekt ustawy ma za zadanie:

- 1) stworzenie warunków do skutecznej absorpcji środków Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2007 – 2013 oraz efektywnego ich wykorzystania realizując Program Operacyjny „Kapitał Ludzki”
- 2) zdecydowanie zwiększenie skuteczności i efektywności działania Publicznych Służb Zatrudnienia, szczególnie w zakresie świadczonych usług.
- 3) pozyskiwanie i utrzymywanie najlepszych kadr w publicznych służbach zatrudnienia, a tym samym w sposób zdecydowany zmniejszenie istniejącej fluktuacji wykwalifikowanych pracowników naszych urzędów
- 4) wzmocnienie roli i bezpośredni wpływ na właściwą realizację zadań krajowego i lokalnego *Planu działania na rzecz zatrudnienia*
- 5) ograniczenie, a nawet wyeliminowanie, niektórych działań biurokratycznych na rzecz podniesienia jakości obsługi osób bezrobotnych.

6) Rady Zatrudnienia, w proponowanych zapisach, stanowią ważną rolę przy rozwiązywaniu lokalnych problemów rynku pracy, przy czym nie mogą być narzędziem politycznym w rękach władz samorządowych. Stąd też postulowana stała liczba członków i zapis o wiążącej opinii lub organizacji zgłaszającego kandydata na członka Rady.

7) Każdy dyrektor powiatowego urzędu pracy winien posiadać stosowne wykształcenie i odpowiedni staż pracy, tylko wtedy urząd ma szansę skutecznie realizować zadania długofalowe. Proponowana zmiana w art. 9 ust. 5 ma na celu ograniczenie rozwiązań okresowych, przejściowych typu „pełniący obowiązki”.

Bezrobocie jest największym problemem Polski od momentu zmian ustrojowych. Jasne i przejrzyste działania mające na celu walkę z bezrobociem poprzez programy regionalne i lokalne, aktywizację grup znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy, wzbogacenie oferty i podwyższenie jakości usług świadczonych przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy wymaga odpowiednio przygotowanych kadr wywodzących się z wielu różnych środowisk m.in. przedstawicieli świata nauki, związków zawodowych i związków pracodawców. Nowela ustawy w sposób jasny precyzuje sposób powoływania członków rad wojewódzkich i powiatowych a także sposób odwoływania dyrektorów powiatowych urzędów pracy.

Proponowane zmiany do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie rodzą dodatkowych skutków finansowych w ogólnej kwocie środków Funduszu Pracy.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 22 grudnia 2006 r.

BAS-WAEM-2883/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw¹ (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bolesław Borysiuk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, ze zmianami).

Zmiana ustawy dotyczy: 1) przekazywania samorządom powiatowym z Funduszu Pracy „7% kwoty ze środków Funduszu Pracy wykorzystanych w roku poprzednim poprzez starostę na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej” (art. 1 pkt 1 projektu w zakresie art. 9 ust. 2a zmienianej ustawy), 2) bezskuteczności odwołania przez starostę dyrektora powiatowego urzędu pracy bez uzyskania zgody powiatowej rady zatrudnienia (art. 1 pkt 2 w zakresie art. 9 ust. 5 ustawy), 3) składu wojewódzkiej rady zatrudnienia oraz składu powiatowej rady zatrudnienia (art. 1 pkt 3 w zakresie art. 23 ust. 2 i 3 ustawy), 4) możliwości odwołania członka rady zatrudnienia po zasięgnięciu wiążącej opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady (art. 1 pkt 4 w zakresie art. 23 ust. 5 pkt 2 ustawy), 5) stosowania działań określonych w art. 50–61 zmienianej ustawy w stosunku do osób będących w szczególnej sytuacji na lokalnym rynku pracy (art. 1 pkt 5 w zakresie art. 49 ustawy), 6) możliwości przyznawania dodatku do wynagrodzenia pracownikom wojewódzkich i

¹ Tytuł projektu ustawy jest nieprawidłowy, ponieważ projekt zawiera wyłącznie zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 1 projektu), nie wprowadza natomiast zmian w innych ustawach (art. 2 dotyczy wejścia w życie projektu). Powinno być: „Ustawa z dnia... o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”.

powiatowych urzędów pracy (art. 1 pkt 6 w zakresie art. 100 ust. 1 i 2 ustawy)², 7) ustalania i przekazywania na wyodrębniony rachunek bankowy powiatów kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie określonych programów (art. 1 pkt 8 projektu w zakresie art. 109 ust. 3a ustawy), 8) wysokości kosztów szkoleń pracowników, bezrobotnych i innych osób oraz wysokości łącznej kwoty przeznaczonej na koszty szkolenia kadr publicznych służb zatrudnienia i kadr Ochotniczych Hufców Pracy (art. 1 pkt 9 projektu w zakresie art. 109a ustawy).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem ustawy

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory Bazy REX: bezrobocie, praca, projekt ustawy, Unia Europejska

² Art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 100 ust. 1 zmienianej ustawy posługuje się określeniem „dodatek na wynagrodzenie”, natomiast w zakresie art. 100 ust. 2 – „dodatek do wynagrodzenia”. W opinii przyjęto założenie, że w proponowanym przepisie chodzi o jeden i ten sam dodatek, tj. dodatek do wynagrodzenia. Pojęcie „dodatek na wynagrodzenie” nie występuje w zmienianej ustawie.

Warszawa, 22 grudnia 2006 r.

BAS-WAEM-2884/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bolesław Borysiuk) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Przedstawiony projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, ze zmianami). Zmiana ustawy dotyczy: 1) przekazywania samorządom powiatowym z Funduszu Pracy „7% kwoty ze środków Funduszu Pracy wykorzystanych w roku poprzednim poprzez starostę na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej”, 2) bezskuteczności odwołania przez starostę dyrektora powiatowego urzędu pracy bez uzyskania zgody powiatowej rady zatrudnienia, 3) składu wojewódzkiej rady zatrudnienia oraz składu powiatowej rady zatrudnienia, 4) możliwości odwołania członka rady zatrudnienia po zasięgnięciu wiążącej opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady, 5) stosowania działań określonych w art. 50–61 zmienianej ustawy w stosunku do osób będących w szczególnej sytuacji na lokalnym rynku pracy, 6) możliwości przyznawania dodatku do wynagrodzenia pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów, 7) ustalania i przekazywania na wyodrębniony rachunek bankowy powiatów kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie określonych, 8) wysokości kosztów szkoleń pracowników, bezrobotnych i innych osób oraz wysokości łącznej kwoty przeznaczonej na koszty szkolenia kadr publicznych służb zatrudnienia i kadr Ochotniczych Hufców.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory Bazy REX: bezrobocie, praca, projekt ustawy, Unia Europejska